

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 10C/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614205587
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Blahovská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7614205587.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Mária Blahovská, v právnej veci navrhovateľky D. J., P. XX.X.XXXX, Y. E., H. XXX, právne zastúpenej JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6 proti odporcovi E. W. H. H. Z. A., H. H. J. Y., E. XX, M.: XX XXX XXX, právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava zo dňa 3.2.2014 sp. zn. 297/11/13.

O d k l a d á vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava, sp. zn. 297/11/13 zo dňa 3.2.2014, do právoplatnosti ukončenia konania vedného tunajším súdom pod sp. zn.10C/38/2014.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy konania, vo výške 525,36 Eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľky, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok z návrhu vo výške 99,50 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 25.3.2014 sa navrhovateľka domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava zo dňa 3.2.2014 sp. zn. 297/11/13 a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že po oboznámení sa s internetovou stránkou Ministerstva spravodlivosti SR zistila, že v prípade rozhodcovských doložiek súdy judikovali ich nezákonnosť. Tiež si osobne nevyjednala rozhodcu, rozhodcovská doložka bola už vopred naformulovaná v štandardnej zmluve. Miesto rozhodcovského konania si jednostranne stanovil dodávateľ. Rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu už musí spotrebiteľ nezvratne podrobiť a riešiť spor pred rozhodcom, ktorý je pre spotrebiteľa nepredvídateľný a má vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. Spotrebiteľská vec je subjektívne ako aj objektívne nearbitrabilná a túto skutočnosť dodávateľ v spotrebiteľskej zmluve dostatočne nezohľadnil. Odporúča vychádzať z rozsudku Súdneho dvora C-244/98 a rovnako navrhuje naplniť ciele Smernice Rady 93/13 EHS čl. 6 ods. 1. Plnenie, ktoré sa vymáha bolo priznané na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Ak rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, tak aj nový kvalifikovaný záväzok, ktorý mal vziť z takéhoto vadného súkromnoprávneho procesu nie je súladný s imperatívom

dobrych mravov. Nekalosť rozhodcovskej doložky vyplýva najmä z veľkej vzdialenosti a z nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak skôr začne konanie pred rozhodcom, čo sa fakticky za netransparentných podmienok stalo. Po zrušení rozsudku by sa žalobkyňa musela podrobiť podľa § 43 Zákona o rozhodcovskom konaní, konaniu o pôvodnej žalobe. V prípade konania pred súdom by si žalobkyňa ako spotrebiteľ mal možnosť vybrať súd v svojom bydlisku. Zmluva obsahuje neprijateľnú rozhodcovskú doložku a v skutočnosti je rozsudok paaktom. Zároveň navrhla, aby bola súdom odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského konania.

Odporkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vo svojom vyjadrení uviedla, že podaná žaloba nezodpovedá skutkovému a právnemu stavu vyplývajúceho z rozhodcovského konania. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dohoda o možnosti prejednávania sporu pred rozhodcovským súdom nie je súčasťou žiadnej štandardnej zmluvy, predstavuje samostatný právny úkon. Nie je neprijateľnou podmienkou, v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je pre posúdenie, či ide o individuálne dojednanie alebo nie, práve rozhodujúca možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah resp. jej samotné zaradenie do zmluvného vzťahu s dodávateľom. Z rozhodcovskej zmluvy nielen výslovne vyplýva, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, ale aj výslovne aj právo na jednostranné odstúpenie od nej v lehote 14 dní od jej uzavretia. (bod 7) Navrhovateľka nevyužila právo na odstúpenie od zmluvy. Rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou. Ďalej poukázala na rozhodnutia iných súdov v exekučnom konaní.

Namieta argumentáciu, že rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa k rozhodcovskému konaniu v prípade, ak konanie začne dodávateľ. Je zavádzajúce ak sa stotožňuje možnosť výberu medzi rozhodcovským konaním (§ 53 ods. 4 písm. r) OZ) a všeobecným konaním so situáciou, kedy sa spor začne na základe žaloby dodávateľom. Ani zákon ani smernica nehovoria nič o tom, že rozhodcovské konanie je prípustné len vtedy, ak sa začne na základe podania žaloby spotrebiteľa. Je nesporné, že rozhodcovská zmluva nespĺňa ani charakteristiku nekalej podmienky podľa smernice 93/13/EHS nakoľko rozhodcovské konanie je upravené zákonom č. 244/2002 Z.z. a súčasne ani nezavádza žiadne obmedzenia v prístupe k dôkazom či neprenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľa v rozpore so všeobecnými predpismi.

Za nedôvodný tiež považuje argument o neprijateľnosti miesta rozhodcovského konania, rozhodcovské konanie je písomným konaním. Námietku považuje za účelovú a to z toho pohľadu, že navrhovateľka mohla žiadať nielen o ústne pojednávanie ale o vypočutie dožadovaným súdom a podobne. Pritom navrhovateľka v rozhodcovskom konaní nepodala žiadne písomné vyjadrenie.

Ochrana spotrebiteľa má svoje limity, ktoré sú určené predpokladom, že aj spotrebiteľ bude s ohľadom na jemu dostupné informácie zvažovať svoje úkony a konať obozretné. Pojem spotrebiteľ sa z pohľadu uzatvárania jednotlivých zmlúv v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady chápe ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná. Výklad komunitárnej úpravy ochrany spotrebiteľa nie je postavený na myšlienke, že spotrebiteľ nemá zodpovednosť za vlastné konanie a uzavretie zmluvy.

Tvrdenie navrhovateľky, že boli ignorované predpisy o ochrane spotrebiteľa, toto tvrdenie žiadnym spôsobom nekonkretizovala. Pritom z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodcovský súd sa postavením odporcu a jeho právnym titulom zaoberal a aj predovšetkým z pohľadu predpisov na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovský rozsudok ukladá odpocovi plnenie, ku ktorému sa zaviazal pri podpise zmluvy. Výška úroku z omeškania a výška zmluvnej pokuty predstavujú spolu 25,5 % ročne. Boli dohodnuté aj zmluvné sankcie, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o revolvingovom úvere a sú dojednané v súlade so zákonom a bola zachovaná písomná forma právneho úkonu.

Účastníci konania boli v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. písomne poučení v uznesení zo dňa 27.3.2014. Odporca sa z pojednávania ospravedlnil, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v jeho neprítomnosti.

Súd vykonaným dokazovaním, z predložených listinných dokladov a písomných vyjadrení, z predloženej kópie spisu 297/11/13, zo spisu 4C/15/2014, vylúchom navrhovateľky zistil tento skutkový a právny stav:

Účastníci konania uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX dňa 31.8.2012. Na základe zmluvy o úvere bol navrhovateľke schválený revolvingový úver vo výške 1 500,- Eur so splatnosťou úveru po dobu 42 mesiacov, s výškou mesačnej splátky úveru 80,37 Eur. Dátum splatnosti prvej splátky úveru bol stanovený na 19.10.2012 a poslednej 19.3.2016. Bola dohodnutá mesačná periodicita splácania úveru. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie ročnej priemernej miery nákladov na 66,62 %

pri priemernej RPMN ku dňu podpisu zmluvy 45,60 %. Navrhovateľke bola schválená výška revolvingu 902,92 Eur pri úverovom limite 1 500,- Eur s tým, že celková čiastka, ktorú musí navrhovateľka uhradiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola stanovená na sumu 3 375,54 Eur.

Dňa 31.8.2012 bola uzavretá aj rozhodcovská zmluva. Táto zmluva nie je súčasťou úverovej zmluvy a nenachádza sa na tej istej listine. Úverová zmluva aj rozhodcovská zmluva sú typickými formulárovými zmluvami písanými malými písmenami s množstvom nečitateľného textu. V uvedenej rozhodcovskej zmluve je uvedené, že spory súvisiace s ustanoveniami zmluvy o RÚ budú riešené prostredníctvom príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z uvedených stálych rozhodcovských súdov.

Zo spisu 4C/15/2014 mal súd preukázané, že navrhovateľka sa domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorila v rámci formulárovej typovej spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. 8300045327, čiže zmluvy, ktorá je predmetom aj tohto sporu. Súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná.

Navrhovateľka bola vypočítaná ako účastníčka konania v zmysle § 131 Občianskeho súdneho poriadku. Uviedla, že v roku 2012 súrne potrebovala finančné prostriedky preto, aby mohla vrátiť bratovi dlh, na splatení ktorého trval. Potrebovala 1 800,-Eur a za týmto účelom oslovila odporcu. Odporca nesúhlasil s takouto výškou poskytnutého úveru a úverový limit bol navrhovateľke schválený na 1 500,- Eur, z čoho jej veriteľ vyplatil iba 748,78 Eur. V deň, keď podpisovala zmluvu listy boli stočené tak, že nevidela vrch zmluvy, ale len priestor na podpis. Všimla si to až vtedy, keď ju na to upozornila advokátka.

Zmluva obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok. Túto zmluvu podpísala na predtlačenom tlačive, do ktorého boli dopisované údaje a konkrétne právna zástupkyňa navrhovateľky poukázala na článok 8.1 zmluvy o úvere, pričom podľa tohto zmluvného dojednania v prípade možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru čo do výšky 192,08 Eur je navrhovateľka povinná zaplatiť poplatok za odklad splátok 215,73 Eur. Odmena vzhľadom na reálne poskytnutý úver, ktorý bol navrhovateľke vyplatený vo výške 748,75 Eur, je vysoká a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Právna zástupkyňa navrhovateľky poukázala na to, že rozhodcovská zmluva je neplatná, je v neprospech navrhovateľky, nakoľko poskytuje veriteľovi neprimeranú a nedôvodnú výhodu voči dlžníkovi spočívajúcu v tom, že môže vopred určiť súkromno-právny subjekt, ktorý bude rozhodovať prípadný spor so spotrebiteľom a vylúčiť tak ochranu práv spotrebiteľa všeobecným súdom. Pri podpise rozhodcovskej zmluvy absentovala slobodná vôľa spotrebiteľa, ktorá vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba znamená. Spotrebiteľka nemala možnosť ovplyvniť ani obsah zmluvy o úvere, ani rozhodcovskej zmluvy. Dôsledkom takto uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľ pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Odporca ju nevyzval k voľbe riešenia sporu pred rozhodcovským alebo všeobecným súdom. Jednostranne pristúpil k výberu rozhodcovského súdu, čo považuje za nekalú obchodnú prax a neprijateľnú podmienku v neprospech spotrebiteľa.

Z karty klienta s dátumom tlače 24.10.2013 súd zistil, že navrhovateľke bola poskytnutá čiastka 1 500,- Eur, avšak vyplatená jej bola čiastka 748,75 Eur, z čoho navrhovateľka splatila 482,85 Eur a zostáva jej doplatiť 2 892,69 Eur. V karte klienta sa uvádza dlh ku dňu podania žaloby 2 892,69 Eur, pričom eviduje poplatok za rozhodcu 32,40 Eur, poplatok právnikovi 428,46 Eur.

Z potvrdenia zamestnávateľa navrhovateľky mal súd preukázané, že ku dňu 17.3.2014 bolo navrhovateľke na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola používaná ako variabilný symbol platby zrazená suma 642,96 Eur.

Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 297/11/13 zo dňa 3.2.2014 vydaným Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným spoločnosťou Slovak court, s.r.o. so sídlom Križna 56, Bratislava bola navrhovateľka zaviazaná zaplatiť odporkyni sumu 2 892,69 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,775 % ročne zo sumy 80,37 Eur od 20.10.2012 do 22.10.2012, zo sumy 44,37 Eur od 23.10.2012 do 29.11.2012 zo sumy 79,74 Eur od 20.2.2013 do 13.5.2013, zo sumy 80,37 Eur od 20.3.2013 do 13.5.2013, zo sumy 79,74 Eur od 14.5.2013 do 13.6.2013, zo sumy 80,37 Eur od 20.4.2013 do 13.6.2013, zo sumy 79,74 Eur od 14.6.2013 do 11.7.2013, zo sumy 80,37 Eur od 20.5.2013 do 11.7.2013, zo sumy 79,74 Eur od 12.7.2013 do 13.8.2013, zo sumy 80,37 Eur od 20.6.2013 do 13.8.2013, zo sumy 79,74 Eur od 14.8.2013 do 13.10.2013, zo sumy 80,37 Eur od 20.7.2013 do

13.10.2013 zo sumy 79,74 Eur, od 14.10.2013 do zaplataenia zo sumy 80,37 Eur, od 20.8.2013 do zaplataenia zo sumy 80,37 Eur, od 20.9.2013 do zaplataenia zo sumy 2 652,21 Eur od 23.9.2013 do zaplataenia, tak že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 500 Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 500 Eur len 8,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2 892,60 Eur do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 428,46 Eur.

Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia rozhodcovský súd sa zaoberal svojou právomocou vo veci rozhodnúť a dospel k záveru, že jeho právomoc je daná. Podľa rozhodcovskej zmluvy zo dňa 31.8.2012 akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred Slovenským arbitrážnym súdom alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, pričom výber rozhodcovského súdu je na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

Rozhodcovský súd ďalej konštatoval, že rozhodcovská zmluva je dostatočne jasná, zrozumiteľná a individuálne dojednaná, uzatvorená v súlade s príslušnými ustanoveniami § 52 a nasl. Obč. zákonníka, najmä § 53 ods. 4 písm. r), zákona č. 258/2001 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z., a čl.24 smernice EPaR č.2008/48/ES. Ďalej uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere je platná obsahujúca všetky zákonné obsahové náležitosti, pričom bolo tiež vyhodnotené, že v zmluve stanovená odplata, definovaná ako RPMN, podstatne neprevýšila pri úvere odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu.

Uvedený rozhodcovský rozsudok prevzala navrhovateľka do vlastných rúk dňa 11.3.2014, čo je zrejme z doručky predloženej rozhodcovským súdom.

Z predloženej návratky vyplýva, že spolu s rozhodcovským rozsudkom bol navrhovateľke doručený aj žalobný návrh s prílohami.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („Smernica“), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

V zmysle § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, nemôžu odchyliť v neprospech spotrebiteľa od ustanovení Občianskeho

zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Nesmú obsahovať podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak:

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania, o nároku z ktorej rozhodoval rozhodcovský súd, je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy je zrejme, že odporca konal v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra. Navrhovateľka je spotrebiteľom, keďže uzatvorila zmluvu ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačeních tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože úverová zmluva aj rozhodcovská zmluva boli vyplnené na vopred pripravenom predtlačenom tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa navrhovateľky.

Navrhovateľka sa podaným návrhom na začatie konania domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Návrh na začatie konania bol z jej strany podaný v zákonom stanovenej lehote 30 dní, čo je zrejme z toho, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 11.3.2014 a návrh na začatie konania bol na tunajšom súde podaný dňa 25.3.2014.

Po preskúmaní rozhodcovskej zmluvy súd dospel k záveru, že ide o zmluvu neprimeranú, ktorá bola uzatvorená medzi účastníkmi v ten istý deň ako zmluva o úvere. Uvedená rozhodcovská zmluva bola uzavretá vo formulárovej podobe, ktorú predkladal odporca navrhovateľke, nebola individuálne

dojednaná, jej obsah navrhovateľka ani nemohla ovplyvniť, dopĺňali sa len údaje ako meno, bydlisko a dátum narodenia. Odporca mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorého sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. V súlade s ustanoveniami rozhodcovskej zmluvy spočíval výber rozhodcovského súdu na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh, pričom konanie pred rozhodcovským súdom iniciuje práve veriteľ. Sám veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe jednostranne určil, komu, resp. ktorému rozhodcovskému súdu, bude vec predložená. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovskú zmluvu preto súd považuje za nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, nie sú žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.

Pokiaľ ide o ustanovenie rozhodcovskej zmluvy, o tom, že povinný má právo jednostranne od zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 dní odo dňa jej uzatvorenia, je potrebné uviesť, že od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, ak je zmluva platná. Od absolútne neplatnej zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Za individuálne dohodnutú zmluvu sa nepovažuje zmluva, ktorá bola vopred dodávateľom (veriteľom) naformulovaná a spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Rozhodcovská zmluva sa nestáva individuálne dohodnutou len tým, že spotrebiteľ má v úzkej časovej lehote hneď po jej podpise právo od tejto zmluvy odstúpiť. Uvedené tiež nemení nič na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej zmluvy, keď v posudzovanom prípade bola spotrebiteľovi v konečnom dôsledku odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá voči nemu žalobu na rozhodcovskom súde. Ak v určitej veci nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok.

Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na smernicu Rady č. 93/13/EHS, ktorá uvádza niektoré nekalé podmienky vo svojej prílohe, kde podľa písm. q/ bod 1 tejto prílohy neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane. Podľa toho je teda neprijateľné, aby rozhodcovské konanie bolo dojednané ako výlučný prostriedok riešenia sporov z akejkoľvek spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka je tak poukazujúc na citované ustanovenie § 54 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou a teda je neplatná.

Rozhodcovskú doložku robí neplatnou však aj ust. § 8 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého zmluvné strany sa v rozhodcovskej zmluve môžu dohodnúť na osobe rozhodcu (rozhodcov) alebo na postupe jeho dodatočného ustanovenia. Podľa § 12 ods. 6, zmluvné strany sa môžu dohodnúť, že svoj spor predložia na rozhodnutie určitému stálemu rozhodcovskému súdu. V tom prípade platí, že sa podrobujú predpisom stáleho rozhodcovského súdu podľa § 13 a 14, ktoré sú platné v čase začatia rozhodcovského konania pred týmto stálym rozhodcovským súdom, ak sa v rozhodcovskej zmluve nedohodli inak.

Rozhodcovská zmluva je neplatnou aj z dôvodu, že subjekt, ktorý má rozhodovať v rozhodcovskom konaní je oprávnený určiť výlučne odporca. Uvedené taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov rozhodcovského konania v neprospech spotrebiteľa. V prípade takého výberu, ktorý nie je dohodou oboch strán, totiž zvlášť vznikajú pochybnosti o neobjektívnosti rozhodovania v rozhodcovskom konaní. V danej veci sa rozhodcovské konanie uskutočnilo na rozhodcovskom súde podľa výberu odporcu bez toho, aby tento výber mal navrhovateľ možnosť akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou podmienkou a teda absolútne neplatnou zmluvnou podmienkou vzhľadom na jej rozpor s ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách a ustanoveniami Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Rozhodcovský súd preto nemohol rozhodnúť na základe tejto doložky a teda nemal právomoc vo veci konať. Keďže rozhodcovská doložka v danej veci núti spotrebiteľa podrobiť sa

v prípade sporu výlučne rozhodcovskému konaniu je aj v rozpore s dobrými mravmi a teda je neplatná aj podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení poukázala na to, že za nedôvodný považuje argument navrhovateľky o neprijateľnosti miesta rozhodcovského konania, pretože rozhodcovské konanie je písomným konaním, navrhovateľka mohla žiadať nielen o ústne pojednávanie ale o vypočutie dožadovaným súdom a podobne, pritom navrhovateľka v rozhodcovskom konaní nepodalala žiadne písomné vyjadrenie.

Súd z rozhodcovského spisu zistil, že navrhovateľka nebola vyzvaná na podanie vyjadrenie a o rozhodcovskom konaní sa dozvedela až z rozhodcovského rozsudku, ktorý bol navrhovateľke doručený spolu so žalobným návrhom.

Vykonaným dokazovaním má súd za to, že návrh bol podaný zo strany navrhovateľky dôvodne. Dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku je skutočnosť, že rozhodcovský súd rozhodol vo veci na základe neplatnej rozhodcovskej doložky. Rozhodcovský súd nemohol rozhodnúť na základe tejto doložky a teda nemal právomoc vo veci konať. Súd preto návrhu navrhovateľky vyhovel a predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Navrhovateľka v žalobnom návrhu žiadala o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. V citovanom ustanovení § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. nie sú vymedzené podmienky, ktoré musia byť splnené, aby bolo možné odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Je však nepochybné, že dôvody odkladu musia spočívať na úvahe súdu o možnom úspechu vo veci samej a v zabránení výkonu predmetného rozhodnutia. Právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom spôsobilým na vymáhanie plnení v ňom priznaných žalovanému. Účelom odkladu vykonateľnosti právoplatného rozhodnutia je ochrana toho, kto o odklad žiada. Je zrejme, že napriek prebiehajúcej súdnej konaní žalovaný má právo domáhať sa výkonu predmetného rozhodnutia. V konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku mala navrhovateľka úspech, rozhodnutie však nie je právoplatné. Súd má preto za to, že sú splnené predpoklady povolenia odkladu vykonateľnosti daného rozhodcovského rozsudku. V opačnom prípade by totiž mohlo dôjsť k nútenému vymáhaniu plnení z neho vyplývajúcich už v priebehu tohto konania. Odkladom vykonateľnosti sa tak predíde možnému navyšovaniu nákladov, ktoré by mohli vzniknúť prípadnou exekúciou rozhodcovského rozsudku. Poukazujúc na uvedené súd rozhodol tak, že odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku až do právoplatného skončenia veci

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a zaviazal odporcu, ktorý v konaní nemal úspech nahradiť navrhovateľke trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vyčíslených v zmysle § 10 ods. 1 a §13a ods. 1, vyhl. 655/2004 Z.z. za tieto úkony:

1. prevzatie a príprava zastúpenia	61,87 Eur
2. písomné podanie na súd - žaloba	61,87 Eur
3. účasť na pojednávaní dňa 29.7.2014	61,87 Eur
4. účasť na pojednávaní dňa 7.10.2014	61,87 Eur
Spolu	247,48 Eur

Režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z.

4 x 8,04 Eur spolu 32,16 Eur

Cestovné osobným motorovým vozidlom podľa § 16 ods. 4 vyhlášky 655/2004 Z.z

Dňa 29.7.2014, Košice - Sp. Nová Ves a späť, počet najazdených km 156 km, spotreba 6,8 l/100 km, cena PHM 1,35 Eur/l, spolu 42,87Eur

Dňa 7.10.2014, Košice - Sp. Nová Ves a späť, počet najazdených km 156 km, spotreba 6,8 l/100 km, cena PHM 1,35 Eur/l, spolu 42,87 Eur

Spolu za obidve cesty 85,74 Eur

Náhrada straty času za cestu podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z

29.7.2014 6 polhodín po 13,40 Eur, spolu 80,04 Eur

7.10.2014 6 polhodín po 13,40 Eur, spolu 80,04 Eur

Spolu 160,08 Eur

Spolu trovy právneho zastúpenia 525,36 Eur (247,48 + 32,06 + 85,74 + 160,08)

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Navrhovateľka je pre toto konanie oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z.z. a súd jej návrhu vyhovel. Z tohto dôvodu súd zaviazal odporcu zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania. Výška súdneho poplatku bola určená podľa položky 1 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov t.j. vo výške 99,50 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.